

Dato: 16. januar 2009

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen

Pr. E-post

Høring over udkast til ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love

Generelt

Tilskud til ejere til foranstaltninger, der forbedrer arternes levesteder

Det er med stor tilfredshed, at vi konstaterer at der er lagt op at give tilskud til foranstaltninger, som forbedrer bilag IV arternes levesteder.

Den mulighed rækker ud over forpligtelserne i artikel 12 i direktivet, og er et stort skridt i den rigtige retning i forhold til at skabe incitamenter for lodsejerne til at skabe levesteder. Det er en pointe, som DN flere gange har fremhævet, bl.a. igennem det forslag vi udarbejdede i samarbejde med Dansk Skovforening og forelagde for den tidligere miljøminister.

Det fremgår dog af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 3.1.1 side 20) at der årligt tænkes afsat et beløb inden for rammerne af de gældende bevillinger til skovbrugsforanstaltninger og naturforvaltning.

Disse beløb er – som de fremgår af tabellen side 20 - som økonomisk ramme for indgåelse af aftaler i større målestok, fuldkommen utilstrækkelige, hvis man ønsker en reel og målrettet forbedring af bilag IV arternes levesteder på nationalt plan.

DN har i andre sammenhænge foreslået, at beskyttelsen af pattedyr og fugle overføres fra jagtloven til naturbeskyttelsesloven, svarende til beskyttelsen af samtlige andre dyregrupper. Det er fortsat vores grundlæggende synspunkt, idet lovenes formål adskiller sig væsentligt. DN vil derfor tage dette forslag op igen, ved anden lejlighed.

Om de enkelte bestemmelser

Naturbeskyttelsesloven

Udkastets § 65 stk. 6

Bestemmelsen indarbejder fravigelsesbestemmelserne i habitatdirektivets artikel 16.

Beføjelserne til at tillade fravigelser tillægges miljøministeren.

Bestemmelserne om fravigelse skal imidlertid ses i sammenhæng med EU Kommissionens vejledning om direktivets artikel 12, herunder angivelserne af, hvornår der er tale om fravigelse jf. direktivets artikel 16.

EU Kommissionens vejledning er ikke i sig selv retligt bindende, og derfor bør vejledningens angivelser af, hvorvidt der er tale om en fravigelse eller mulighed for at holde sig indenfor rammerne af artikel 12 igennem iværksættelse af de såkaldte "CEF-measures", ikke indarbejdes i dansk lov.

Men DN finder, at der er et problem i, at det er andre myndigheder, som skal foretage vurderingen af, *hvorvidt der vil være tale om en fravigelse af artikel 12 som sådan (f.eks. i forbindelse med en § 3 dispensation)*. Kun såfremt den pågældende myndighed vurderer at dette *vil være tilfældet*, vil den foreslåede § 65 stk. 6 blive bragt i anvendelse, hvorefter miljøministeriet så skal vurdere, om fravigelsen kan finde sted.

Med andre ord forudsætter overholdelsen af direktivets artikel 12, at lokale myndigheder besidder kompetencen til at vurdere muligheder og begrænsninger af de såkaldte CEF-measures (tiltag, der opretholder den økologiske funktionalitet). DN havde som udgangspunkt gerne set, at disse vurderinger skulle foretages af en myndighed, der som minimum havde et regionalt perspektiv.

Derfor vil der som minimum være meget store krav til den kommende danske vejledning, der skal tage udgangspunkt i EU Kommissionens vejledning og bemærkningerne til nærværende lovforslag.

Udkastets § 71 b

Bestemmelsen indebærer en generel pligt for forsvarsministeren til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser om forswarets aktiviteter med henblik på at gennemføre EU's direktiver på naturområdet.

DN tager til efterretning, at bestemmelsen har til formål at tilvejebringe hjemmel til at forsvarsministeriet kan gennemføre direktiverne, på samme måde, som der er tilvejebragt lignende hjemmel i de øvrige ministerier.

En række ganske særlige forhold, herunder støj i det marine miljø i forbindelse med militærøvelser, gør sig imidlertid gældende. DN vil kommentere på disse, når forsvarsministeren udmonter pligten til at fastsætte regler og bestemmelser.

Lov om jagt og vildtforvaltning

§ 6 a stk. 3

Bestemmelsen indebærer, at ministeren *kan* fastsætte regler om fældning af visse træer og forbud mod ødelæggelse af redesteder og yngle- eller rasteområder.

DN vurderer med udgangspunkt i tidligere åbningsskrivelser fra EU Kommissionen, at det formelt vil være nødvendigt at fastsætte *en pligt* for ministeren til at fastsætte regler.

Det er således tidligere fastslået, at *muligheden* for at tilvejebringe juridiske bestemmelser, der gennemfører direktivets forpligtelser, ikke er tilstrækkeligt.

DN ser bestemmelsen i sammenhæng med den tilvejebragte mulighed for at give tilskud til tiltag, der forbedrer bilag IV arternes yngle- og rasteområder.

Det er således afgørende, at den foreslåede bestemmelse ikke får som konsekvens, at der bliver et incitament for skovejere m.fl. til at undgå at unge (ikke beskyttede) træer får lov at blive så gamle, at de "fanges" af bestemmelserne. Tværtimod bør aftalemuligheden have som konsekvens, at det bliver ønskeligt at ældre træer omfattes af nærværende bestemmelse.

Dette er i overensstemmelse med, hvad DN tidligere har foreslået, i det forslag om gennemførelse af direktivets bestemmelser, som DN og Dansk Skovforening tidligere har forelagt ministeriet.

§ 9 a, nyt stykke efter stk. 3

Det er en rigtig god idé at etablere en rådgivningsordning. Derved vil skovejere m.fl. få mulighed for at rådføre sig om konkrete situationer, aftalemuligheder med mere.

Det er DN's forståelse, at rådgivningsordningen som udgangspunkt har som formål at vejlede om de i beskyttelsessammenhæng særligt vanskelige arter, primært flagermusene.

DN anbefaler imidlertid, at lovforslagets bilag 1 ud over de skovtilknyttede pattedyr også vil omfatte Danmarks mest truede pattedyr, birkemus, som forekommer i det åbne land. Administrationen af artikel 12 beskyttelsen af birkemus vil rumme store praktiske vanskeligheder. Derfor er der grund til at medtage også denne bilag IV art på lovens bilag 1.

Med venlig hilsen

Bo Håkansson
Danmarks Naturfredningsforening
boh@dn.dk

Kopi:
Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg